

Navnlig maatte Venstre være mod de fore-slaaede Lærlingenævn. Alle Medlemmer og navnlig Udvalgsmedlemmerne ved jo dog, at disse Lærlingenævn er en tro Kopi af den Skitse, som det ærede Medlem selv udkastede i Udvalget. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem i høj Grad har Grund til at beklage sig over en saadan urimelig Behandling i sit eget Partiorgan. Jeg forstaar ikke, at han ikke søger at faa fremsat en Fremstilling af de rigtige Forhold. Som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard forleden gjorde opmærksom paa, er det, som Flertallet har præciseret i sine Ændringsforslag, det ærede Medlems Barn, man har nærmest kun skrevet dem op efter det ærede Medlems Diktat.

Det ærede Medlems Tale synes mig i øvrigt nærmest at være en Paastand om Ting, som han vilde slaa op til store Ting, men som dog kun er yderst smaa Ting. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men kun hævde, at det ærede Medlems Paastand om, at denne Lov vil møde energisk Modstand hos Læremestrene og dem, der kommer ind under Loven, ikke er andet end en Paastand. Jeg har den stik modsatte Opfattelse, nemlig at alle fornuftige Læremestre, alle fornuftige Mennesker i det hele, vil sige som saa: Dette Forhold maa vi have i Orden, vi kan ikke blive ved at leve under den Usikkerhed, vi nu har, vi maa søge hurtigst muligt at faa skabt Ro, saaledes at vi ved, under hvilke Kaar vi skal leve i den kommende Tid. Det vil være den fremherskende Betragtning hos Læremestrene. Derfor tror jeg, at det Haab, det ærede Medlem stadig synes at nære om, at man vil blive ved at være Modstandere af Loven, ikke vil gaa i Opfyldelse, naar man bliver klar over, hvad Loven gaar ud paa. Jeg skal slutte med stærkt at anbefale, at man vedtager Loven. Man kan trygt gøre det ud fra den Betragtning, at det er en Lov, som vil fremme en god og forstandig Lærlinguddannelse i vort Land.

Jønson: Den ærede Ordfører for Partiet Venstre Hr. J. C. A. Larsen fremkom ved Lovforslagets anden Behandling med en Udtalelse om, at der i København var forskellige Fag, f. Eks. Murerfaget, der ikke mere vilde tage Lærlinge, og han sagde, at det kostede dette Fag en Snes Tusind Kroner om Aaret at holde Lærlinge. Jeg har tilladt mig at undersøge dette Forhold, fordi det forekom mig, at hvis der ingen Lærlinge var i dette Fag, saa var det dog umuligt, at Faget kunde have en Snes Tusind Kroner i Udgift i Anledning af

Lærlingeloven; det syntes jeg var en højst mærkelig Udtalelse. Men jeg kender Oldermænden for Murerlavet her i Byen — har kendt ham gennem mange Aar, baade fra Forhandlinger og paa anden Maade —, og jeg er vidende om, at han hører til dem, der ikke synes godt om vor Lærlingelov; han er en af de gamle Lavsoldermænd, der ser med de samme Øjne paa disse Forhold som de Folk, der har levet før os. Sagen forholder sig i Virkeligheden saaledes, at Murerfaget i Øjeblikket har en større Tilgang af Lærlinge, end det har haft gennem mange Aar, og at der for nylig gennem Bølgnevnet er ført Forhandlinger med dette Fag, saaledes at man kontrollerer, at der sker den nødvendige Tilgang til Faget. Jeg vil derfor gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hans Oplysninger vedrørende dette Fag saaledes er ganske urigtige.

Saa nævnte det ærede Medlem et andet Fag, som det ogsaa forbavtede mig kunde komme i Betragtning, naar Talen er om Mangel paa Tilgang af Lærlinge. Det var Malerfaget, dette Fag, der altid har en kolossal Masse arbejdsløse, og som væsentligt fornyes fra Provinserne ved en overordentlig stor Produktion af Arbejdskraft. Dette Fags Fagforbund har til mig erklæret, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen ikke kan have haft noget som helst Kendskab til, hvad han her har talt om.

Det ærede Medlem nævnte et tredje Fag, Skrædderfaget, og det kunde interessere mig at vide, om det ærede Medlem tror, at dette Fag fremdeles er et „rent“ Fag, saaledes som man kendte det i gamle Dage. Det er vist ligegyldigt, hvordan Lærlingeloven kommer til at se ud, den vil i meget ringe Omfang komme til at berøre dette Fag; der forlængst er industrialiseret, idet man i stor Udstrækning benytter Kvinder, som paa to à tre Maaneder oplæres i en bestemt Specialitet, og som derefter udfører dette Arbejde. Disse Mennesker kan jo dog ikke komme i Betragtning med Hensyn til den Læretid paa fire eller fem Aar, som de Herrer kæmper for vi skal have. De staar jo ganske udenfor dette. Men den Udvikling, som dette Fag har gennemgaaet, har jo snart næsten alle Fag gennemgaaet. Vi har overordentlig faa Fag tilbage, der er virkelige Haandværksfag, og hvor der kræves en teknisk Uddannelse. Og selv i de Fag lærer man ikke mere hele Faget; det er udspecificeret i mange forskellige Dele, og jeg kan derfor ikke forstaa, at man holder paa, at det skal være nødvendigt at have en Læretid paa fem Aar i et saadant